

הזוג מוריץ, יכול היה לעבור לאולם אחר באותה הקומה, ולשמע את עדינתו של משה ברש, בעל מיפעל פיקנטי שניתנה לפני השופט אריה אבן-ארי. ברש נראה מאושש, הוא היה מלא מרץ ורק חיכה לרגע שבו יוכל לעלות על דוכה העדים ולמסור את גירסתו ל-אשמה, שלדבריו, טפלה עליו המישי-טרה.

ברש עצור מזה זמן רב, וכל מאמצי סניגוריו, משה אלוני ואלי כהן, לשחררו בערובה, עלו בתוהו. הוא ישב על ספסל-הנאשמים ולידו שני צעירים מוזרים שנאשמו בתקיפת ישיש כדי לשרוד את כספו ולממן בו ניתוח שינוי-מין. מישפטם של השניים אמר היה להתחיל לפני השופט אבן-ארי, אך הוא נדחה. ברש עלה על דוכה העדים וענה לשאלות סניגורו בביטחון ובי שטף. ברש הכחיש כל קשר לזיוף הדולארים וזרק לעבר העיתונאים שנכחו באולם את ה"סקופ" שלו: "המישטרה חקרה אותי אם נתתי דולארים לשר שריר ולפלאטר-שרון?" הוא ניסה לשכנע את בית-המישפט כי בגלל הצלחתו הכלכלית של מיפעל פיקנטי העלילו עליו את עניין זיוף הדולארים. הוא התלונן על שיטת החקירה של המישטרה. על שאלותיה של התובעת, ליה לבאון, ענה באריכות מייעצת.

"איפה יש כאן איזה רצח עסיסי?"

מוריץ (בחולצה המשובצת) ובעלה יצחק (ידו לפני פיו) הם מנהליה של חברת הברוקרים הוותיקה והמכובדת מוריץ את טוכלר. הנאשמים במע"ש הם מוריץ. חקירתם החלה עקב רצח של אחד העובדים שלהם.

גיבורי הבורסה יעל ויצחק מוריץ, בעת הפסקה במישפט. שניהם נראו מתוחים מאוד. למרות שהש-תדלו לחייד ולשוחח בחביבות עם הידידים הרבים שליוו אותם. יעל

התייעצות מישפטית יצחק מוריץ (באמצע) שהוא עורך-דין, מצא עצמו ביום המישפט בין שני סניגוריו, עורך-הדין הד"ר יעקב ויינרוט (מימין) ומיכה קירש (משמאל). הדיון עצמו היה די משעמם.

חברים וקרובים הרבה אנשי-חברה ובני-מישפחה ליוו את מישפחת מוריץ בעת מישפטם בבית-המישפט. בתצלום: יצחק מוריץ (ממושקף), ומאחוריו אשתו, יעל. לידם ידידים שבאו לתמוך בהם בשעתם הקשה. בעת פתיחת מישפטם.

קרקעות הגדה ברכה צור (ממוש-קפת) במיסדרון בית-המישפט. ליד בעלה אבי צור (קיצוני משמאל). בעת הגשת כתב-האישום נגדו. הדיון עורר עניין רב, מכי-וון שבאותו היום גם נחקר סגן-שר-הביטחון דקל-שצור שימש כעוזרו כשדקל היה סגן-שר-החקלאות.

שאל באכזבה אחד מבאי בית-המישפט הקבועים, שנאשם מכל השמות המפור-צצים שמילאו את האולמות ולא גרמו לעניין רב.

הכתב שעקב אחרי האנס

ותר עניין הבטיח ביום הרביעי פסק-הדין של שרה אנג'ל ותיקווה ארביב, שהיה צריך להינתן עליידי השופט איתמר פילפל. שתי הצעירות

העולם הזה היה שם

אישום שהוגש בירי התובעת אירית אברמוב, גם הפעם על זיוף מסמך. עיתונאי צעיר יותר ונמרץ יותר, יוסי היימן, הכתב לענייני מישטרה של חדשות, עמד לדין באותו יום לפני השופט ארי זוראב. רוב העדים בתיק זה היו גם הם עיתונאים, שנילו להיימן כחקירת אחד ממיקרי-האונס של האנס מצפון תל-אביב.

היימן עקב אחרי האנס מצפון תל-אביב, וכאשר זה היכה בפעם השביעית, ואנס אשה צעירה שהתגוררה ליד רחוב בן-יהודה, הגיע לשם היימן למחרת בבוקר, יחד עם כתבי העיתונות הכ-תובה והרדיו, כדי לראיין את מעבדה של הצעירה. המעביר בעל-בית המרקחת, גרהם מהתקפת נציגי-ה(המשך בעמוד 40)

הורו כבר מזמן בעבירות שונות של חור בסמים, אולם הן נאבקו מרות נגד האישים שהעלתה נגדן התובעת רבורה חן כזכר הברחת אקרח לבית-הסוהר, לידיו של שמעיה אנג'ל. אחרי שהביאו עדים וטענו את טענותיהן, היכו השתיים להחלטת השופט. אולם כאן חיכתה לסקרנים אכזבה. פקידה-עזר הודיע כי השופט פילפל איננו, וכי מתן פסק-הדין נדחה בכמה ימים.

באותו היום שמעו הכל ברדיו כי חברת הבניה קלרין הגישה בקשה למינוי מפרק זמני, מכיוון שאיננה מצליחה לעמוד בהתחייבותיה. הדיון בעניין זה נקבע לשעה 12, לפני השופטת חנה אבנור, ושיאת בית-המישפט המחוזי בתל-אביב.

עד שעת הצהריים עוד יכלו